

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ, FAKULTA ARCHITEKTURY

VYJÁDRĚNÍ VEDOUCÍHO DIPLOMNÍ PRÁCE

Diplomant: Bc. David Šmíd

15120 Ústav krajinářské architektury

Školní rok 2024/2025 LS

Název práce: **P + ROSTLINĚNÍ**

1.0 Úvod:

Už název, který je mimochodem slovní hříčkou napovídá, že před sebou nemáme šablonovitou diplomovou práci, kde se původně narovnaný potok kudrlinkovitě zazmítá anebo korzet městského prostoru je módně rozvázaný neřízenou sukcesí. Práce je manifestem, voláním po změně, voláním po přehodnocení zatvrzelých estetických kánonů a tabuizovaných fasád. Zdůrazňuji, že u Davida Šmída nejde o nějaký momentální vrtoch anebo o intoxikaci fotošopovými orgiemi na fasádách, ale o dlouhodobý zájem provázený osobními experimenty.

2. 0 Analýzy

Analýzy jsou prezentovány jako přehled potenciálně vhodných materiálů. Tento přehled je docela vyčerpávající a v rámci diplomové práce dostatečný.

Trochu postrádám důkladnější analýzu kolonizačních schopností domácí vegetace. Nemusíme být v tropech – i u nás se dokáže vegetace prosadit v místech, které k tomu nebyly původně určené, například ve spárách cihelného zdiva. Nepochybně autor tyto situace zná a tyto inspirace evidentně koncepčně prosakují do navrhovaných řešení. Otázkou je, zda i tak zvané plevele nezačlenit do navrhovaného systému a nepřehodnotit naše hodnotové stigma. Anebo, v budoucnu nevyužít jejich genetického potenciálu spolu s rostlinami exotického původu ke genetické manipulaci s „žádoucími“ druhy. Konečně schopnost prosadit se na původně antiseptickém povrchu antropomorfních konstrukcí je předpokladem růstové spontánnosti. Spektrum vhodných druhů by mohlo v budoucnu výrazně obohatit použití crisperových nůžek.

3. 0 Koncept

V souladu s převládajícím modem operandi na fakultě je navrhovaný systém aplikován na reálném objektu, kterým je monotematická stavba parkovacího domu v Brandýse nad Labem. Tato stavba je dostatečně robustní, aby přijala novou vrstvu, zelenou epidermis. S existující strukturou jsou spojena určitá omezení. Na druhé straně je stavba tak strukturálně dimenzována, že je možné rozšířit časové spektrum funkcí i tak, že noční kadáver je schopen se probudit k životu. Ať již jde o sportovní nebo kulturní aktivity. Navrhované změny mají potenciál přece jen trochu zredukovat hříšně objemnou karbonovou stopu. Na příkladu tohoto objektu (podobných kolonizačně vhodných objektů jsou u nás stovky) autor bere v potaz ekologicky reduktivní přístupy v koncipování podobných struktur. V kontextu města

jako je například Praha pak jde doslova o tisíce metrů povrchů, které jsou při nejlepším pouze inertní, v jiných případech i ekologicky doslova toxické.

4.0 Presentace

Důležitou součástí prezentace jsou praktické příklady. Ty jsou v grafické části sice fotograficky dokumentovány, ale stálo by za to, zachytit postupnou transformaci povrchu fasádních elementů. To naneštěstí časová struktura studia neumožňuje. Grafická část je spíše standardně pojednána. Autor se snaží o barevné rozlišení jednotlivých částí. Přiznám se, že tento barevný chameleon mne nijak nenadchl. David Šmíd není příliš doma v říši slov. Možná by si tato práce zasloužila i trochu verbálního mesiášství. Místo toho je text docela lakonický, zaměřený na realie.

5.0 Hodnocení

Na rozdíl od ostatních prací, jejichž náplň není prakticky nikdy testována, je základní část této práce založena na osobních experimentech. Sám se touto problematikou zabývám více než 40 let a musím konstatovat, že ani v zahraničí neexistuje mnoho precedentů v této oblasti. Sem rozhodně nepatří vertikální hydroponie Patricka Blanca, která je vlastně takovou jednotkou intenzivní péče o zeleň. Hledání systémů kolaborativní ekologie, které jsou dostatečně robustní, aby odolávaly klimatickým změnám a současně aktivně spolupůsobily v modrozelené infrastruktuře, je jedním z imperativů naší doby. Jde o první, ač třeba skromné kroky vize, která nám tak zoufale chybí. Netvrdím, že práce je ve všech ohledech perfektní, ale sám fakt, že David byl ochoten jít tam, kde ještě nikdy nebyl, to že akceptoval tuto riskantní cestu – za to vše si podle mne zaslouží stát ne nejvyšším stupni.

Hodnocení A – výborně

Praha 1. června 2025

Vladimír Sitta, vedoucí diplomové práce

Podněty k obhajobě:

Pokud byste koncipoval nějakou budovu od počátku, jak by ekologické iniciativy ovlivnily celkovou formu objektu a jak byste navrhoval propojení doposud známých systémů tak, aby udržitelnost nebyla prázdnou frází?

